

der har været behandlet og afgjort forud for ikrafttrædelsen af udlændingelovens § 45 c, og som ikke har været genstand for en systematisk gennemgang med henblik på at finde oplysninger om mulige gerningsmænd til grov kriminalitet.

Det er statsadvokatens opfattelse, at disse sager må formodes at indeholde oplysninger, der kan føre til identifikation af personer med ophold i Danmark, som vil kunne mistænkes for forbrydelser af den art, der henhører under Statsadvokaten for Særlige Internationale Straffesager.

Det må således lægges til grund, at en udvidet adgang for statsadvokaten til oplysninger i Udlændingesservices sager vil kunne føre til identifikation af personer med ophold i Danmark, som kan mistænkes for krigsforbrydelser m.v.

Det bemærkes i den forbindelse, at det allerede i dag er fast praksis, at Udlændingesservice, når en ældre sag i anden anledning bliver fremtaget, hvis sagen indeholder oplysninger om en mulig gerningsmand, vurderer, om der bør ske anmeldelse i sagen til statsadvokaten, jf. udlændingelovens § 45 c. Der sker således allerede nu videregivelse til anklagemyndigheden af oplysninger fra ældre sager, men kun i et begrænset og ikke systematisk omfang.

Det er derfor statsadvokatens og rigsadvokatens opfattelse, at de gældende regler om videregivelse af oplysninger bør ændres med henblik på at udvide anklagemyndighedens adgang til udlændingemyndighedernes sager for at finde oplysninger om mulige gerningsmænd, herunder oplysninger som de pågældende selv har meddelt i forbindelse med behandlingen af sagen. Der er kommet en del personer til Danmark fra lande, som har været igennem meget voldsomme omvæltninger. Det er derfor nærliggende at antage, at der blandt personer, som har fået opholdstilladelse her i landet, befinder sig personer, som kan bidrage med oplysninger om anmeldt kriminalitet, om mistænkte eller om øvrige forhold af betydning for efterforskningen af en straffesag.

Endvidere indeholder sager, som Udlændingesservice anmelder til statsadvokaten efter § 45 c, i almindelighed alene oplysninger fra en person, som har fortalt om egne straffbare forhold eller om sin deltagelse i voldelige konflikter eller lignende. Dette er ifølge statsadvokaten – selv i tilfælde, hvor den pågældende ved senere afhøringer vedstår sin forklaring fra udlændingesagen – ikke tilstrækkeligt til at føre til domfældelse. Strafforfølgning forudsætter i disse sager næsten undtagelsesvist identifikation og eventuelt også afhøring af ofre og vidner. Da ofre og vidner oftest er hjemmehørende i gerningsmandens hjemland,

er efterforskningen afhængig af, at der kan skaffes kontakt til disse personer, hvor de opholder sig, enten i hjemlandet eller i andre lande, herunder i Danmark.

Endelig har statsadvokatens hidtidige erfaringer med efterforskning af de nævnte sager vist, at der i Danmark kan befinde sig gerningsmænd til forbrydelser omfattet af statsadvokatens sagsområde, som – fordi de pågældende udlændinge er kommet til landet for en årrække siden – ikke er blevet identificeret og anmeldt til statsadvokaten.

Statsadvokatens erfaringer viser, at vidner og ofre ikke kun findes i de lande, hvor forbrydelserne er begået, men også i andre lande, herunder i Danmark. Det må derfor lægges til grund, at udlændingemyndighedernes sager kan indeholde oplysninger, der kan medvirke til identifikation af ofre og vidner.

Regeringen er enig i, at anklagemyndigheden (Statsadvokaten for Særlige Internationale Sager) af de anførte grunde – til brug for efterforskning af særlige internationale straffesager, herunder folkedrab, krigsforbrydelser, terrorhandlinger begået i udlandet m.v. – bør have adgang til oplysninger hos udlændingemyndighederne i videre omfang, end tilfældet er i dag. Regeringen har i den forbindelse navnlig lagt vægt på karakteren af de forbrydelser, som oplysningerne vil kunne anvendes til at efterforske, samt til de særlige efterforskningsforhold, der gør sig gældende på det omhandlede område.

I den sammenhæng bemærkes, at formålet med bl.a. en udvidet adgang for udlændingemyndighederne til at videregive oplysninger om mulige ofre for og vidner til forbrydelser er at sikre, at der indledes strafforfølgning mod personer, der kan mistænkes for alvorlige forbrydelser, og som er meddelt ophold i Danmark. En sådan strafforfølgning er ikke kun af samfundsmæssig interesse, men sker også af hensyn til de personer, der har været ofre for de pågældende forbrydelser.

En udvidelse af adgangen til at videregive oplysninger til anklagemyndigheden kunne ske ved, at der gives udlændingemyndighederne en adgang til – på baggrund af en anmodning fra anklagemyndigheden – uden videre at videregive de oplysninger og sager, som anklagemyndigheden anmoder om.

Det er imidlertid regeringens opfattelse, at en sådan generel videregivelsesadgang – i lyset af hensynet til de personer, oplysningerne vil angå, samt hensynet til, at der vil være tale om en fravigelse af de almindelige videregivelsesregler i forvaltningsloven og persondataloven, jf. pkt. 4.3 ovenfor – vil være for vidtgående.

På baggrund af en samlet afvejning mellem på den ene side de hensyn, der taler for en videregående ad-